

- 55 In bile so ták jasne Nje zeníce,
vesele ták, da nikdar ták popreje,
bolj ko na Marsu ji sijalo lice.
- 58 Če večja naša slast od dne do dne je
za dobro vse, iz téga sklep se izvaja,
da raste v nas krepóst in kvišku speje:
- 61 ták sklepal iz rasti sem jaz sijaja
zdej Njenega, da pnéva se, vodníca
in jaz, že v loku večjem, k višku Raja.
- 64 In kakor v hip zardé devici lica
in zopet v hipu kakor prej so bela,
če srama z njih izgine rdečica:
- 67 ták meni pred očmi v hip zablestéla
v belini in milini zvezda nova
je š e s t a , ki me vase je sprejela.
- 70 Na tej sem videl plamenici Jova
iskrenje vladajoče tam ljubavi
in čital v čudnih črkah naša slova.
- 73 Kot letajo, ko žrli so, žrjavi
nad bregom liki klin al gosta kita,
za jed si »dober tek!« voščeč s pozdravi:
- 76 tákó so sveta bitja, v lučkah skrita,
pevaje létala, se zavijala,
v črk D in I in L znake zavita.
- 79 Zlagaje črke pela so, plesala;
vselej, zloživši êno, izpred nove
za hipec so postala, pomolčala. —
- 82 Božanska Muza, ki svoje sinove
z nesmrtné dičiš venci lavorike,
in s pesmami kraljestva in gradove,
- 85 razsvetli me! Daj moč mi, teh črk slike
pravilno, kot sem videl jih, razbrati;
okrépi mi teh vbogih verzov stike! —
- 88 Javilo torej črk se mi petkrati
sedméro je; še pamtim razporedek,
kot videl sem jih se prikazovati.
- 91 »Diligite iustitiam« — bil začetek,
imé in glagol — vsega je napisa;
»qui iudicatis terram« — završetek.
- 94 In v M-u, slovu petem črkorisu,
vmiré se; Jupiter, luč srebrobela,
je bil, ko da zlató ga bojadisa.
- 97 Še drugih lučk družbà potem prispela
nad M-a vrh in pesem je, slavečo
Njegà, ki giblje k sebi vse, zapela.
- 100 Nato, kot kedar vdariš v glavnjo tlečo
in isker kar nebroj iz nje odskoči
(bedak iz njih si vedežuje srečo!):
- 103 ták se vsujó znad M-a lučk tisoči
in više t a , t a niže je letéla,
kot pač jim Solnce to vselej določi.
- 106 Ko vsaka svoje mesto je zavzela,
sta v Orlu glava in vrat: pri zvezdi zvezda!
razložno mi v planetu zažaréla.

- 109 Vladar nebesnih sfér slikar je, res da:
a kist si vodi sam; vir vsaki sili,
i tej je, ktera oblikuje gnezda.
- 112 Duhovi, ki so prej bili stvorili
M lijasti in v njem bili obstali,
še majhen kret — in lik so dopolnili.
- 115 O mila zvezda, tvoji so migljali
dragulji mi, domá da je pravica
na nébesu, kjer ti dragulj si zali!
- 118 O naj bi On, vseh tvojih sil krnica,
pogledal že, naj dvignil bi obrvi,
odkod ta dim, žarkov tvojih temnica!
- 121 Naj splétel v srdu spet bi bič iz vrvi
za svetotržce v svetem tvojem hrami,
zgrajenem s čudeži, v mučencev krvi!
- 124 Nebes vojščaki, ki strmim pred vami:
vsem, ki vsled zlega zgleda pot jim teče
v stranpot, o pomagájte s priprošnjámi!
- 127 Vojsk običaj nekda je brusil meče;
sedaj od kruha ljudstvo se odriva,
ki Oče ga nikomur ne odreče.
- 130 No ti, ki ti je pismo reč zbrisljiva:
vinógrad, ki pustošiš ga, življenje
je Petra, Pavla stal! A še sta živa!
- 133 Zaman veliš, češ: »Moje hrepenenje
gre le za njim, ki živel je v puščavi
in ženske ples ga vrgel je v mučenje;
- 136 neznan je s Petrom Pavel moji glavi!«

